

Др Предраг Димитријевић,*
Редовни професор Правног факултета
Универзитет у Нишу

Рад примљен: 21.11.2016.
Рад прихваћен: 27.11.2016.

IN MEMORIAM: МОМЧИЛО ДИМИТРИЈЕВИЋ (1920–2016)

У понедељак, 20. јуна 2016. године, преминуо је Момчило (Вељка) Димитријевић, редовни професор Правног факултета у Нишу у пензији. Момчило Димитријевић рођен је 17. маја 1920. године у Винковцима (Хрватска). Основну школу и гимназију завршио је у Нишу 1938. године. На Правном факултету у Београду дипломирао је јануара 1947. године, а докторирао 6. 7. 1964. године, пошто је одбранио докторску тезу: „Управљање установама друштвених служби са нарочитим обзиром на односе државних органа и установа друштвених служби“, рађену под менторством проф. др Николе Стјепановића.

Радни однос засновао је у Фабрици мостова и скретница „Црвени крст“ код Ниша 29. 7. 1943. године и у њој радио до 23. 10. 1947. По одслужењу војног рока (од 28. 10. 1947. до 5. 10. 1948) био је шеф платног промета Ко-муналне банке у Нишу, од 10. 11. 1948. до 31. 8. 1949. године, потом је од 1. 9. 1949. па све до његовог укидања 9. 12. 1951. године био правни референт у Народном одбору области нишке у Нишу. Тада постаје правни референт у Повереништву трговине и снабдевања Народног одбора града Ниша, где остаје све до 16. 10. 1952. године; а потом и начелник Секретаријата Савета за народно здравље и социјалну политику Народног одбора града Ниша до 7. 11. 1952. године. Након тога је био на функцији судије за прекршаје Народног одбора града Ниша до 16. 10. 1952. године, а потом начелник Секретаријата Савета за народно здравље и социјалну политику Народног одбора града Ниша до 1. 1. 1955. године. Судија Окружног привредног суда у Нишу је од 1. 1. 1955. до 31. 10. 1957, а од 1. 11. 1957. до 30. 9. 1965. године је директор Више управне школе у Нишу, на којој је био и професор управног права.

На Правно-економском факултету (правном одсеку) у Нишу изабран је за доцента 1. 10. 1965. године, на предмету Увод у право. За ванредног профе-

* peca@prafak.ni.ac.rs

сора биран је 27. 2. 1970, а за редовног професора 27. 2. 1975. године. Био је декан Правног факултета у Нишу од 1970. до 1972. и ректор Универзитета у Нишу у два мандатна периода од 1977. до 1981. године. Као ректор био је председник Председништва Заједнице универзитета Југославије и члан Сталног комитета Конференције ректора Европе. Пензионисан је 30. 9. 1984. године.

Момчило Димитријевић је обављао веома различите и одговорне послове. Волео је живот јер му је живот био испуњен и разноврстан до последњег дана. Вредно је радио и читао непрекидно преиспитујући своје ставове и идеје. Волео је мемоаре и историју јер је у историјским и политичким догађајима налазио инспирацију и тумачења за актуелна дешавања.

Поред редовних дужности био је управник Марксистичког центра Универзитета у Нишу, судија Основног суда удруженог рада у Нишу, предавао је Увод у право на Правном факултету у Приштини, био члан Савезне конференције Социјалистичког савеза радног народа Југославије и њеног Секретаријата секције за друштвено политичке односе.

Од књига и монографија професор Мома Димитријевић објавио је: *Управно право СФРЈ, општи део и посебни део* (скрипта), Виша управна школа, Ниш, 1968; *Увод у право*, (седмо издање) 1992, у издањима Савремене администрације и Научне књиге, Београд; *Самоуправна интересна заједница*, Издавачки центар, Београд, 1975; *Самоуправна интересна заједница (теорија и пракса)*, Заједница клубова самоуправљача, Београд, 1976; *Установе друштвених служби у систему комуналне самоуправе у Србији*, Институт друштвених наука, Београд, 1976; *Уставност и законитост општих аката радних организација* (коаутор), Институт друштвених наука, Београд, 1976; У разним часописима објавио је многобројне чланке (око осамдесет), а посебно у Архиву за правне и друштвене науке, Аналима Правног факултета у Београду и Зборнику радова Правног факултета у Нишу.

Момчило Димитријевић одликован је Орденом рада са црвеном заставом, Великом, Малом и Јубиларном плакетом Универзитета у Нишу, Златном значком Социјалистичког савеза радног народа Југославије, Значком народне одбране СР Србије, Повељама Правног факултета у Нишу, као и повељама и признањима других факултета и универзитета у земљи и иностранству.

Сећаћемо га се као правог професора, благог, смиреног и одмереног у разговору са људима, али упорног и посвећеног у настојању да оствари оно што је себи задао за циљ. Умео је да слуша саговорнике и својим саветима увек је отварао путеве да се изађе из проблема. Остаје увек у сећању универзитетске заједнице и свих нас.

IV РАДОВИ СТУДЕНАТА
ДОКТОРСКИХ СТУДИЈА
